

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział **VIII** Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

sędziowie: SO Agnieszka Górska (spr.)

SO Natalia Pawłowska - Grzelczak po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2016 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa B. J. przeciwko E. K. o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim **V** Wydział Gospodarczy z dnia 23 lipca 2015 r. w sprawie **V** GNc 2568/14.

postanawia:

oddalić zażalenie.

L. M. N. G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie **V** GNc 2568/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu E. K.. Nakaz doręczono pozwanemu w trybie art. 138 § 1 k.p.c. - dorosłemu domownikowi - dnia 2 lutego 2015 r. Dnia 11 lutego 2015 r. pozwany skierował do Sądu Rejonowego pismo, w którym wskazał, że zgłasza sprzeciw do nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie **V** GNc 2568/14, albowiem pozwany nie uzupełnił braków formalnych sprzeciwu w terminie. Postanowienie doręczono pozwanemu w trybie art. 138 § 1 k.p.c. - dorosłemu domownikowi - dnia 28 maja 2015 r.

Pozwany dnia 3 czerwca 2015 r. wniósł do Sądu Rejonowego pismo oznaczone jako zażalenie, w którym wskazał, że wnosi o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Wskazał również, że nie otrzymał zarządzenia z dnia 20 marca 2015 r., ani nie otrzymał awiza, jak też wskazał, że zarówno on jak i jego domownicy rzadko są obecni w domu; przez pewien okres w marcu i kwietniu nie miał zamontowanej przed domem pocztowej skrzynki oddawczej.

Zarządzeniem z dnia 6 listopada 2015 r. zobowiązano pozwanego do podania, czy jego pismo z dnia 2 czerwca 2015 r. stanowi zażalenie na postanowienie z dnia 27 kwietnia 2015 r., czy wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 30 grudnia 2014 r. w terminie 7 dni, pod rygorem przyjęcia, że pismo z dnia 2 czerwca 2015 r. stanowi wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Jeżeli pismo stanowi zażalenie Przewodniczący zobowiązał pozwanego do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez podanie, czy wnosi o zmianę, czy o uchylenie postanowienia, podanie wartości przedmiotu zaskarżenia, uiszczenie opłaty uzupełniającej w kwocie 167 zł, wskazanie jako właściwego Sądu Okręgowego w Szczecinie, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia, natomiast jeśli pismo stanowi wniosek o przywrócenie terminu, to zobowiązał do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez dołączenie sprzeciwu od nakazu zapłaty wraz z odpisem w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu. Zobowiązanie doręczono pozwanemu dnia 8 lipca 2015 r. w trybie art. 138 § 1 k.p.c. - dorosłemu domownikowi.

Pozwany skierował dnia 16 lipca 2015 r. do Sądu Rejonowego pismo datowane na dzień 14 lipca 2015 r. oznaczone jako zażalenie, w którym wskazał, że pismo z dnia 2 czerwca 2015 r. stanowi zażalenie na decyzję Sądu i wniosek o

zmianę postanowienia Sądu oraz o skierowanie sprawy do Sądu Okręgowego w Szczecinie. W dalszej części pisma zaprezentował merytoryczne stanowisko w sprawie. Przedstawił również dowód wniesienia opłaty uzupełniającej w kwocie 91 zł.

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 27 kwietnia 2015 r, z uwagi na nieuzupełnienie jego braków w określonym terminie. Ponadto w uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że nawet, gdyby pismo pozwanego zostało wniesione w terminie, to i tak nie wykonał nim nałożonego nań zobowiązania. Sąd Rejonowy wskazał również, że potraktował pismo z dnia 2 czerwca 2015 r. jako zażalenie na postanowienie z dnia 27 kwietnia 2015 r., albowiem z pisma pozwanego datowanego na dzień 14 lipca wynika, że jego intencją było wniesienie zażalenia na postanowienie z dnia 27 kwietnia 2015 r. Postanowienie doręczono pozwanemu dnia 6 sierpnia 2015 r. w trybie art. 138 § 1 k.p.c. - dorosłemu domownikowi

Dnia 12 sierpnia 2015 r. pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 23 lipca 2015 r. domagając się jego uchylenia. W uzasadnieniu przyznał, że uchybił terminowi do wykonania zobowiązania, jednakże tylko o jeden dzień. Podniósł również, że uchybienie wynikało z przekonania przez listonosza jego domownika do odebrania pisma z Sądu. Wskazał również, że odebrał pismo jeden dzień po terminie i natychmiast na nie odpowiedział. Zaznaczył również, że w swoim mieszkaniu bywa jeden, dwa dni w tygodniu.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego okazało się bezzasadne.

Wezwanie do usunięcia braków formalnych zażalenia oraz uiszczenia opłaty uzupełniającej zostało doręczone G. K., będącej, jak wynika z adnotacji doręczyciela, dorosłym domownikiem. Tym samym doręczenie nastąpiło zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c., który stanowi, że jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma.

Doręczenia przewidziane w przytoczonym przepisie oparte są na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie dokonane zostało prawidłowo. Domniemanie to może być przez stronę obalone, np. poprzez wykazanie, że w rzeczywistości osoba, która odebrała przesyłkę, nie ma statusu dorosłego domownika, bądź też, że adresat w ogóle pod wskazanym adresem nie mieszka. To na pozwanym spoczywał jednak ciężar udowodnienia przesłanek pozwalających na obalenie domniemania prawidłowego doręczenia pisma sądowego. Skarżący nie złożył jednak żadnych wniosków dowodowych, a ograniczył się do samych twierdzeń. Co więcej, twierdzenia te pozostają w sprzeczności bądź z faktami ustalonymi na podstawie dokumentów, np. co do przekazania przesyłki wnukowi, podczas gdy z potwierdzenia odbioru wynika, że odebrała je G. K., bądź też z wcześniejszymi twierdzeniami pozwanego, zawartymi w innych pismach procesowych. I tak, w zażaleniu pozwany podał, że mieszka ze swoją partnerką w S., zaś w Z. przebywa 1-2 razy w tygodniu, podczas gdy w piśmie z dnia 2.06.2015 r. (a zatem 2 miesiące wcześniej) wskazał, że mieszka sam, zaś w innej części domu mieszka syn z rodziną; wówczas pozwany nie powoływał się na inne, niż w Z., miejsce zamieszkania). Co istotne, w toku całego postępowania pozwany posługiwał się adresem przy ul. (...) w Z., mimo iż to w jego interesie było podanie adresu, pod którym faktycznie mieszka i pod którym mają być dokonywane doręczenia.

W konsekwencji nie sposób uznać, że pozwany obalił domniemanie prawidłowości doręczenia w sposób określony przepisem art. 138 § 1 k.p.c.

Bez znaczenia dla oceny terminowości wykonania wezwania do usunięcia braków formalnych zażalenia pozostaje rozmiar opóźnienia, tj fakt, że nastąpiło to dzień po upływie terminu. Słusznie też Sąd Rejonowy wskazał, iż nawet gdyby pozwany pismo datowane na dzień 14 lipca 2015 r. wniósł do Sądu w terminie, to i tak nie uzupełniał ono wszystkich braków, co do których nałożono zobowiązanie na pozwanego. Przede wszystkim pozwany nie uiszczył opłaty uzupełniającej w kwocie 167 zł, wpłacił bowiem jedynie kwotę 91 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy zasadnie odrzucił zażalenie pozwanego na podstawie art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W związku z powyższym zażalenie skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim należało oddalić jako bezzasadne, o czym na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. orzeczono w sentencji postanowienia.